Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Et audiant qd hoc natur s̄ cū pr̄e unitatem
filii testantē Aut cui Cū uenerit aduocatus ille
quē ego mittā uob a pr̄e spīm ueritatis q̄ a pr̄e
procedit ille testificabit de me Aduocatus uenient
et hunc mittet filius a pr̄e et spīs ueritatis ē
qui a pr̄e meo procedit. ipse testificabit de me Et
aperiat ingenium suum auditoribus omnis hereticorum
stola et q̄mtū nūc qd ut meritum ignorantibus
possit. et doceat qd sit hoc qd filius mittat a pr̄e
Qui mittit patrem suum ideo qd mittit ostendit
Sed qd a pr̄e mittit quid intelligimus.
Verū acceptū a dimissū aut genitū. Nam
hoc necesse ē unū aliqd significet qd a pr̄e
missurus ē Et missurus a pr̄e cū spīm ue
ritatis qui a pr̄e procedit iam ḡ nō ē acceptū
ubi demonstratur processio ē. Sup ē ut ostendimus
ideo sententiam unum utrū hoc consistentis
egressionē an genitū processionē existēntium
Aeq; mihi hoc nunc calumniorum libertatem mul
tigenitae. utrū ex patre an ex filio spīm pro
cedere putetur esse Non enim mirum dīs rēliqd
Nā sub his sē dictis tantorum ē Ad hūc mul
ta hēo uobis dicere. s̄ nō potestis illa modo
portare Cū enim ille modo ueniet spīs ueritatis
diriget uos in omē veritatē Non enim loquet
a semetipso s̄ q̄cūq audiet loquet. et
futura annūtiabit uobis Ille me honorifi
cabit. quia de meo accipiet et annūtiabit uobis
Omnia quecūq; hēt pr̄ mea sūt propterea dixi
de meo accipiet et annūtiabit uob Ut filio
igitur accipit qui et a deo mittit et a patre
procedit Et mirū ego utrū idem sit a filio ac
cipere qd a pr̄e procedere Qd si differre credit
mittere a filio et a patre procedere. tunc id
ipsum autē unū ē existimabit a filio accipere
qd sit accipere a pr̄e Sed cū dīs aut. quia de
meo accipiet. et annūtiabit uob Omnia
q̄cūq; hēt pr̄ mea sūt propterea dixi de meo ac
cipiet et annūtiabit uobis Hoc qd accipit
siue prius ē. siue iuxta. siue doctrina ē. filius a se
accipienda esse dixit Et rursū hoc ipsum sig
nificat accipiendū esse a pr̄e Cū enim aut
oīa quecūq; hēt pr̄ sua esse et idcirco dixisse
se ē filio pr̄ accipiendū ē. dixit etiam acci
piendū a pr̄e a se tū accipi. q̄a oīa q̄ pr̄is sūt
sua sint Non hēt hec unitas duitatē in
differt aq̄ accepta sit. qd dātū a pr̄e dātū
refertur a filio Nunq̄d et hi uolūt unitatē asse

Omnia que hēt pr̄ filii sūt. et oīa q̄ filii sūt pr̄is
sūt hēt enim aut Et mea omnia tua sūt et tua
mea Nondū loquēs ut demonstremur tui di
xerit. quia de meo accipiet futuri enim tempis
significatio ē ubi accepturus ostendit Nūc certe
ideo a se accepturus aut. q̄ oīa patris sua ēsūt
Dissentiat natura huius si potes unitatē et aliqd
dissimilitudinis inferre necessitatē. p qd filius nō sit
in natura unitatis. a pr̄e cū procedit spīs ueritatis
ß a filio et a pr̄e mittit Omnia que pr̄is sūt
filii sūt Et idcirco qd accipiet a filio accipit ille
mittendo qr filii sūt unūsq; que pr̄is sūt Na
tura unūq; in omib̄ tenet sua legem tq; unū
ambo sūt. eo dē inūq; p generationē natu
ritēq; diuinitatis significatio ē. cū id qd acci
piet a pr̄e spīs ueritatis id filius audiū a se fi
ret Nō pmittendū itaq; ad impie intelli
gentiae libertatē hereticam pūsitatē. ut dicūt
diū. qd qr oīa que pr̄is sūt sua sūt. idcirco a se ac
cipiet spīs ueritatis nō ad unitatē cōferatur re
ferendū ē ē natura Loquat enim ille. qui electi
omis ē uas et gentiū p̄dicator Secūm ueritatis
intelligentiam. fide tonitrue plebis ante laudatam
Volens enim natura unitatē in pr̄e et filio doce
re ita ait Vos autē in carne nō estis sed in spīū.
Si quidē spīs dei in uob ē. Si quis autē spīm
xpi nō hēt. hic non ē eius Si autē xpus in uob ē.
corpus q̄dē mortuū ē p pecātū. spīs autē vi
tē p iusticiā Si autē spīs eius q̄ suscitauit ihūm
a mortuis hābitat in uobis. qui suscitauit xpīm
a mortuis viuificabit et mortalia corpora
ūra. pr̄ spīm suū qui hābitat in uobis Spīritales
omnes sumus si in nobis ē spīs dei Si si spīs
dei et spīs xpi ē. et si xpi spīs in nob ē. et si
spīs in nob ē. qui xpīm suscitauit a mortuis
Et q̄ suscitauit xpīm a mortuis corpora q̄q;
ūra mortalia uiuificabit. pr̄ habitantem
spīm eius in nobis Viuificatū ḡ pr̄ inhabi
tatē in nobis spīm xpi p ei q̄ xpīm suscitauit
a mortuis Et cū ei q̄ suscitauit xpīm a mor
tuis in nobis ē spīs. et spīs tū in nobis ē xpi
Nec tū non dei ē spīs qui in nobis ē. Discre
ipit igitur ob hereticae spīm xpi a spīū dei. et creatura
a mortuis spīm a spīū dei xpīm a mortuis
creatuis. cū q̄ inhabitat in nobis spīs ē
spīs dei sit Et tū spīs xpi a mortuis cre
atu. spīs tū dei sit xpīm a mortuis creatū
tis Et quero nūc in spīū dei. uter naturam